

Μάχη στο Τουρκοχώρι Ελάτειας [7 Δεκεμβρίου 1826]

Γονική Κατηγορία: [Ιστορική Βιβλιοθήκη](#)

Κατηγορία: [Ελληνική Επανάσταση 1821 - Σύσταση Ελληνικού Κράτους](#)

Δημοσιευμένο στις Τρίτη, 09 Δεκέμβριος 2014 12:00

Από τον/την Ιστοσελίδα "Αβέρωφ"

Προβολές: 43

Μετά την καταστροφή των Τούρκων στην Αράχωβα, ο **Καραϊσκάκης** έστειλε τους Σουλιώτες με αρχηγούς τους **Γεώργιο Δράκο** και **Λάμπρο Βέικο** να πολιορκήσουν τα Σάλωνα, τους Ρουμελιώτες με αρχηγούς τους **Γεώργιο Δυοβουνιώτη**, **Γιάννη Ρούκη** και **Χριστόφορο Περραιβό** να καταλάβουν τη Βελίτσα (Άνω Τιθωραία) και τον **Γιάννη Μπαϊρακτάρη** να οχυρώσει το Δίστομο.

Η Βελίτσα ήταν ένα άριστα οχυρωμένο χωριό και συχνά χρησίμευε ως καταφύγιο για τα κατατρεγμένα γυναικόπαιδα. Οι Έλληνες κατέλαβαν εύκολα τη Βελίτσα και στις 29 Νοεμβρίου 1826 έφθασε και ο αρχιστράτηγος, ο οποίος συσκέφθηκε με τους άλλους αρχηγούς για να οργανώσουν τις μελλοντικές στρατιωτικές επιχειρήσεις και κυρίως για να διακόψουν τις επικοινωνίες του Κιουταχή με τη Λαμία.

Στις 4 Δεκεμβρίου 1826, ένας χωρικός από τη Δαμάστα έδωσε την πληροφορία στον Καραϊσκάκη ότι πεντακόσιοι Τούρκοι ιππείς με επικεφαλής τον Οσμάν μπέη Κόρτζα είχαν ξεκινήσει από το Ζητούνι με 2000 φορτηγά ζώα φορτωμένα με προμήθειες για τον στρατό του Κιουταχή. Η διαδρομή που θα ακολουθούσε ο εχθρός περνούσε από τη Μπουντουνίτσα (Μενδενίτσα), τη Φοντάνα (στενό ορεινό πέρασμα του Καλλίδρομου, ανάμεσα στα χωριά Ρεγκίνι και Μόδι) και το **Τουρκοχώρι Ελάτειας**.

Τά χαράματα της 7ης Δεκεμβρίου 1826, οι Έλληνες έπιασαν τις δασωμένες πλαγιές του βουνού έξω από το ερειπωμένο **Τουρκοχώρι** και ο **Χατζημιχάλης** με το ιππικό του κρύφτηκε στο χωριό Μόδι. Η χωσιά (ενέδρα) ήταν άρτια οργανωμένη και οι Τούρκοι θά πάθαιναν την ίδια καταστροφή που είχαν πάθει στα γειτονικά Βασιλικά τό 1821, εάν κάποιοι απρόσεκτοι Έλληνες στρατιώτες δεν πρόδιδαν την θέση τους στους προπορευόμενους Τούρκους ιππείς. Οι Έλληνες επιτέθηκαν αλλά δεν σκότωσαν παραπάνω από 100 Τούρκους δεδομένου ότι ο εχθρός πρόλαβε να οργανώσει την άμυνά του. Ολόκληρο όμως το στρατόπεδο συνόδευαν οι Τούρκοι ιππείς πέρασε στα χέρια των Ελλήνων, οι οποίοι μέσα στη λαχτάρα τους να το λαφυραγωγήσουν, άφησαν ακάλυπτο τον αρχηγό τους που κινδύνεψε σοβαρά να συλληφθεί από τους εχθρούς. Οι Σουλιώτες του **Γιαννούση Πανομάρα** και του **Νάσου Κουτσονίκα** άκουσαν τις φωνές του Καραϊσκάκη και κατάφεραν να τον απεγκλωβίσουν από τον εχθρικό κλοιό. Ένας από τους αρχηγούς της συνοδείας, ο γιός του Πασόμπεη Μεχμέτ πασάς, σκοτώθηκε από τον ίδιο τον **Καραϊσκάκη**.

«Μετά την λαμπροτάτην ταύτην κατά του Μουστάμπεη νίκην, ο **Καραϊσκάκης** εθεώρησεν αναγκαιότατον νά πολιορκήσῃ τούς εν Σαλώνοις Οθωμανούς, κατά τών οποίων έστειλε τόν **Λάμπρον Βεΐκον** καί **Γεώργιον Δράκον**, Σουλιώτας, αυτός δέ τήν 29ην του 9βρίου εκίνησε διά τήν Βελίτσα (Τιθωραία), αφού πρώτον εξαπέστειλε μίαν εμπροσθοφυλακήν διά νά τήν προκαταλάβουν, φθάσας δέ εις αυτήν έμαθεν ότι εκ Ζητουνίου (Λαμίας) είχαν αναχωρήσει πεντακόσιοι εχθροί υπό τόν Μεχμέτ πασσά υιόν του Πασιομπει, καί τόν Χασάνμπεϊ Κόρτζα, οίτινες συνώδευον δύο χιλιάδας ζώα, κομίζοντα εις τό στρατόπεδον τροφάς καί άλλα αναγκαία καί ότι ταύτα μετά τής φρουράς των τήν επιούσαν (επομένην) μετέβαιναν διά τής Φοντάνας εις τό **Τουρκοχώρι**. Κατεσπευσμένως λοιπόν κατέλαβε τό Τουρκοχώριον τήν 7ην 10βρίου, οι δέ εχθροί εισήλθον ανύποπτοι.

Οι Έλληνες έχοντες επί κεφαλής τόν **Καραϊσκάκην** επέπεσαν κατ' αυτών ως κεραυνοί καί τούς διεσκόρπισαν καί κατεδίωξαν μέχρι τής Μενδενίτσας φονεύσαντες μέχρι τούς 30, επήραν δέ καί χίλια ζώα μέ φορτώματα των εκ διαφόρων πραγμάτων, ακολουθώς επροχώρησε μέχρι τών χωρίων τής Υπάτης, αλλ' ελθούσης εις αυτόν ειδήσεως, ότι ο Καρύστιος Ομέρ πασσάς ητοιμάζετο νά εκστρατεύσῃ κατά τών επαρχιών τής Στερεάς επανήλθεν εις Ράχωβαν, ακολουθώς εξεστράτευσεν εις Λιδωρίκι καί εκείθεν εξαπέστειλε τόν **Ξύδην**, τόν **Καλύβαν**, καί έπειτα τόν **Μακρήν** εις Κράβαρα, οίτινες απέκλεισαν τούς εκεί ευρισκομένους Τούρκους εντός τών Λομποτινών (Άνω Χώρα Ναυπακτίας), καί τούς οποίους συνέλαβαν καί τούς απέστειλαν εις τήν κυβέρνησιν ζώντας.

Φθάσας δέ μέ τούς υπ' αυτόν ο **Καραϊσκάκης** εις τό Λιδωρίκι έμαθεν ότι χίλιοι πεντακόσιοι εχθροί υπό τόν Βελήν Αγά Γρεβενίτην διερχόμενοι διά τής Δυτικής Ελλάδος έφθασαν εις τήν Ναύπακτον καί εντεύθεν μετέβαινον διά τό στρατόπεδον του Κιουταχή εις Αθήνας. Εξήλθεν απέναντι αυτών, ούς καί απήντησεν εις τό χωρίον Ομέρ Εφέντη (Καστράκι) έξωθεν τής Ναυπάκτου, επιτεθείς δέ κατ' αυτών τούς διεσκόρπισε καί τούς επέταξε πέραν του Μόρνου καί τοιούτος τρόμος τούς κατέλαβεν ώστε δέκαν μόνο ιππείς του Χατζημιχάλη τούς κατεδίωξαν μέχρι τών πυλών τής Ναυπάκτου.

Αι φήμαι τών νικών τών υπό τόν Καραϊσκάκην Ελλήνων διαδοθείσαι καθ' όλην τήν Ελλάδα ενέπλησαν χαρά καί θάρρος άπαντας, τόν δέ αρχηγόν του οθωμανικού στρατου τών Αθηνών Κιουταχήν κατεθορύβησε καί απήλπισεν, ώστε δέν ήξευρεν τί περι τούτου ν' αποφασίσῃ. Εσκέπετο δέ νά εξέλθῃ καί μόνος του διά νά τούς πολεμήσῃ καί ν' αναχαιτίσῃ τήν πρόοδόν των, αλλ' εφοβείτο τήν διάλυσιν τής πολιορκίας τής ακροπόλεως. Επί τέλους δέ απεφάσισε νά εξαποστείλῃ αντ' αυτού τόν **Καρύστιον Ομέρ πασσάν** μετά του αδελφου του Μουστάμπεϊ Καροφιλμπεϊ επί κεφαλής δύο χιλιάδων πεζών καί πεντακοσίων ιππέων, τούς οποίους εξεκίνησεν καί τήν 17ην Ιανουαριου του έτους 1827 τό πρωϊ ενεφανίσθησαν έξωθεν του χωριου Διστόμου, τό οποίον κατείχετο από τριακοσίους Σουλιώτας υπό τόν **Νότη Μπότσαρη, Γεώργιο Καραϊσκο, Κουτσονίκα, Χρήστο Κουτσονίκα, Ιωάννη Μπαϊρακτάρη, Νικόλαον Κάσκαρην** καί **Ιωάννην Μπιλιλίην** Ευβοέα.»

[Γενική Ιστορία τής Ελληνικής Επανάστασεως υπό Λάμπρου Κουτσονίκα](#)

Ύστερα καί από αυτή τή νίκη του, ο **Σταυραετός τής Ρούμελης**, επέστρεψε στην Αράχωβα, αφού όμως ταλαιπωρήθηκε αφάνταστα από τή δυνατή βροχή καί τή λάσπη, η οποία του προκάλεσε τόν θάνατο τεσσάρων ανδρών στα χωριά Σουβάλα (Πολύδροσο) καί Αγόριανη. Στη συνέχεια ο Έλληνας αρχιστράτηγος πήγε στα Κράβαρα γιά νά αντιμετωπίσει τά εχθρικά αποσπάσματα που είχαν εξορμήσει από τό Μεσολόγγι καί είχαν καί τή συνεργασία του προσκυνημένου οπλαρχηγου Ανδρέα Σαφάκα. Στα Λαμποτινά Ναυπακτίας (Άνω Χώρα) οι **Δημήτριος Μακρής, Ξυδής** καί **Καλύβας** αιχμαλώτισαν ένα τουρκικό απόσπασμα που ήταν στην περιοχή καί λεηλατούσε τά χωριά. Εκεί ο Καραϊσκάκης ειδοποιήθηκε γιά τήν εισβολή του **Ομέρ** πασσά τής Ευβοίας στην Ανατολική Στερεά καί έτσι αναγκάστηκε νά επιστρέφει στη Βελίτσα.

Πηγή: [agiasofia](#)

Σημείωση Μέλιας: Το άρθρο παραπέμπει στο έργο [Γενική Ιστορία τής Ελληνικής Επανάστασεως υπό Λάμπρου Κουτσονίκα](#) αλλά ο σύνδεσμος που παρατίθεται είναι ανενεργός. Η «Ανέμη» διαθέτει δωρεάν το έργο [ΕΔΩ](#)

Πηγή: [Αβέρωφ](#)